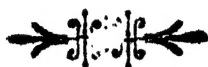

ॐ

वंदे मातरम्

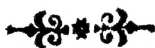
रसिक लज्जनावली.

भाग १ दो.

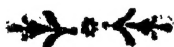

छपावी प्रसिद्ध करनार.

पा. नामरत्नाच गोविंदभाच नदीआद्या.

धी "गुणसत पत्र" प्र. ग. प्रेस-नदीआद्या.

प्रत. १०००

संवत्. १८९५] प्रथमावृत्ति [सन्. १८०६

कीमत. रु. ०-८-०

ગુજરાત વિદ્યાર્થીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજગત કંપીરાઅદ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૩૫૬

વર્ગીક

પુસ્તકાનું નામ ૨૦૨૫૬ અજનાલ

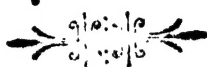
વિષય ૨૦૦૮

ॐ

वंद मातरम्

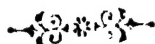
रसिक लज्जनावली.

भाग १ दो.

छपायी प्रसिद्ध करनार.

पा. नागलाल गो. वंदलाल नडीयादा.

सने १८९७ ता रथ ना अकर मुज्ज २००२ इरापी छे.
धी "गुजरात पत्र" प्रिन्टिंग प्रस-नडीयादा.

प्र. १०००

संवत. १९९५] प्रथमावृत्ति [सने. १९०६

डीमन. ३. ०-८-०

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અ.ન.સ.સ.સ.
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ
૨૬૪૬

અર્પણ પત્રિકા.

પરમપ્રિય મુરખી ભાઈ ચંદુલાલ
નંદલાલ દેસાઈ ધી. ગુજરાત પત્ર
પ્રિન્ટીંગ પ્રેસના મેનેજર સાહેબ.
નડીઆદ.

આપ મુરખી તથા આપના કુટુંબીઓ મારા ઉપર
ધણીજ સ્નેહ ભાવ રાખો છો તેમજ આપ મારા ઉપર
ધણીજ માયા રાખી આપડો બાલ્યા વસ્થાનો સ્નેહ
ધણી રાખો છો તેમજ આપના પિતાશ્રી વકીલ નંદલાલ
રણછોડદાસ મને પોતાના દીકરા બરાબર ગણી મારી
વખતો વખત સંભાળ રાખે છે. તેથી આપને મારા
ભાઈ તરીકે ગણી આ એક "રસિક ભજનાવળી"
નામનું એક લઘુ પુસ્તક અર્પણ કરું છું તે સ્વીકરી
આપ આ તાબેદારને આભારી કૃપા.

હું છું અર્પણ તાબેદાર
નાગરભાઈ જોશીનાથ પટેલ

વિનંતિ

શ્રેષ્ઠ સદ્ગૃહસ્થોને નમ્રતા પુર્વક. વિનંતિ કરવાની કે આ પુસ્તક અમોએ અમારા નવીન પ્રયાસથી છપાવ્યું છે તેમજ અમોને જે સારા રસીક ભજનો લાગ્યાં તે અમોએ ઉતારેલાં હતાં અને આ ભજનો ધણા લોકો ગાતા હતા તેથી અમોએ ઉતારેલાં હતાં તેવામાં મારા એક બે નિત્રોએ આવીને મેં જે ભજનો ઉતારેલાં હતાં તે ચોપડી તેમણે જોઈ અને મને કહ્યું કે તમો આ ચોપડી છપાવો અને આ ભજનો ધણાંજ પ્રેમી છે. તો તેના ધણા આહુક થસે તે ઉપરથી મને એમ લાગ્યું કે આ ભજનાવળી છપાવીને વેચીયું અને તેમાંથી જે નફો રહેશે તે પૈસા દિંદુઅનાયાશ્રમ ખાતે ધર્માદા આપીયું આવું સમજી મેં છપાવેલી છે તેથી વખતે મારા નવિન પ્રયાસથી તેમજ બીન અનુભવથી વખતે સુધારવામાં અગર લખતાં રહી જવામાં થુલ થઈ હોય તો દર ગુજર કરશે.

તેમજ જે કોઈ સદ્ગૃહસ્થે છપાવેલ ભજન આમાં આવી મુદ્રા લેય તો મારી થુલ સમજી મારી આપશે એજ વિનંતી.

હું ઘસોનો ઘસ.

પા. નાગરલાઈ ગોવિંદલાલ

વંદે માતરમ્

રસિક ભજનાવળી.

શ્રી. ગણપતિની સ્તુતિ.

નમો ગરવા ગણપતિ સભામાં   લાજરાખ મા પારવતિ
એરે સુંદાવાળાને સમરીએ એરે બળનંદ સમરીએરે
એવાને પાત્રિ સો દિન રાત્રિ હુય ધ્યાન આરતિરે—સુંદાળાને સમરીએરે
દેખત ડરે સલામ સૌ કરે, મહાવિકાળ મુરતિરે—   સુંદાળાને
દોદારે સાલો ગણપતિ ઓઢે, લેજાટને ચરણનારે—   સુંદાળાને
સાવસોનાની સોહામે અંખાડા, અજ્ય રૂપ ગણપતિરે—   સુંદાળાને
દોષ કરજોડી કહું લખમે, મહુર કરોને ગણપતિરે—   સુંદાળાને

મારી સેવા માની લેજો, ગણેસ સુંદાળા ભરમ તાળા ગરૂ ખોલજોરે
જળરે લાવું તો ગરૂ મળીએ વટાળ્યાં,
કીયારે જળે હવે ગણપતિને નવરાવું.   મારી સેવા માની લેજો.

ચંદન લાવુ તો ગર માખીએ વટાવ્યાં,
કીયારે ચંદન હવે ગણપતિને ચડાવું.

મારી સેવા માછ લેજો.

ફુલડાં લાવું તો ગર ભમરે વટાવ્યાં,
કીયારે ફુલડાં હવે ગણપતિને ચડાવું.

મારી સેવા માની લેજો.

મેઢીક લાવું તો ગર, મનેડે વટાવ્યા
કીયારે મેઢીક હવે ગણપતિને ધગવું.

મારી સેવા માની લેજો.

ઓઘ પુનઃ ઓઘ સેવા માની લેજો મણેશ સુંદાળા

બરમ તાળાં ગર, ખાલજોરેશુ

મારી સેવા માની લેજો.

ભજન.

પ્રશ્ન એક પુછુ કે, પ્રેમે કરેજી પુરાણી;
જન્મ કર્યું જગદિશેરે, એની કેષ એધાણી.

સાખી—છંડ ઉપમવતાં પહેલું શું ઉપનયુ, કેડે શું કહેવાય;
તનમાં પહેલુ શું બનાવ્યું, પાછળથી શું થાય.

શોધ કરોને સાણારે. વિચારીને વદો વાણિ. પ્રશ્ન એક

સાખી—ઉગણમાં આદિ કાણ કરીઓ, તત્ત્વમાં પહેલું તે વાર;
દીન જનનીમાં આદિ શું કહીયે, પહેલો નર કે નાર.

બ્રાંતિ ભાગે તેનીરે, સંતો સાચુ જાણી. પ્રશ્ન એક

સાખી—પંડમા પાછળથી શું આવે, પહેલું શું પજાગ;

જીવને દેહ જ્યારે જુદા પડ્યા ત્યારે; કાળ આવીને શું ખાય.

મહા પ્રલયની માંહેરે, ક્યાં રહેજે પ્રાણિ. પ્રશ્ન એક

સાખી—બ્રહ્મ કહ્યને પદમ કહ્ય આદિ, એનું કહેને જન;

સાતમે કહ્ય વંશટ ચાલે છે, એનું બતાવોને ધ્યાન.

મણપત ગુર ગમથીરે, અગમ ઉંરમાં આણી.

પ્રશ્ન એક

સાવળ.

કુઓ બાટકી થઈ જાળે અચારે મારી ઓ પડીએલ
અજમલના રામા આવળે હે હે ૭.

બીલાને વહેલા હાલજે હે હે ૭,

નરસી મહેતાની નિંદા કીધી નાગરે હે હે ૭

હારતો કઈ આપ્યા હાથે હાથરે મારી ઓ પડીએલ. અજમલના.

પશ્ચિમ દિશાથી પીર પડેા માગે વાણિયો હે હે ૭;

વાણિયાનાં સવે સુખાલાં કાજરે મારી ઓ પડીએલ અજમલના

લાખા મદમાં પાંડવોને પુરીયા હે હે ૭

હાર્યા હાર્યા કઈ હસ્તિના પુર રાજરે મારી ઓ પડીએલ. અજમલના

ઝેરના પ્યાલા ગણાજીએ મોકલ્યા હે હે ૭

દેળે દેળે કઈ મીરાં બાધને હાથરે મારી ઓ પડીએલ. અજમલના

ઝેરના પ્યાલા મીરાં બાધએ આરોગીઆ હે હે ૭

આવ્યા આવ્યા કઈ અમરતના ઝોડકારે મારી ઓ પડીએલ અજમલના

નરસી મહેતાની કુંવરી કુંવરબાધ બોલીયાં હે હે ૭

દેળે દેળે કઈ સતોનો અમરાપર વાસરે મારી ઓ પડીએલ અજમલના

ભાગન.

વાર મહારા વિરારે, સંગ ન કરીએ નિચનોજ

નિન સગ નરકે લઈ જાય

વાર મહારા વિરારે.

બાવળીયાં કંટાળારે, અતિ દિસે હજીએ ૭;

તેની છાથે વિધાયા અંગને ચિર.

વાર મહારા વિરારે.

આંબલીઆની છાયા દો રંગીઆમણિ શર

ત્યાંતો ખેડે શિતળ કાયા થાય

વાર મહારા વિરારે.

આકડિઆનાં દુધ અતિ દિસે ઉજળાં છ

તેને પીધે તરતજ મૃત્યુ થાય.

આર મહારા વિરારે.

મવરી કેરાં દુધ અતિ રળીઆમણાં છ;

તેને પીધે અમરતના ઓઠકાર.

વાર મહારા વીરારે.

અરના પરતાપેરે બાધ મારાં બોલીયાહે છ;

હોળે મારા સંતોના ચરણાંમાં વાસ.

આર મહારા વિરારે.

સજન.

અમારાને અવગુણરે, ગુરુજના ગુણ ધણુરે છ

અરના ગુણનો ના આવે પાર.

અમારાને અવગુણરે.

અર મારા ધરતીરે, અર મારા મેર સમાનછ

ગુર મારા અંદરમાને સુંદર.

અમારાને અવગુણરે.

અર મારા દીવેરે, ગુર મારા દેવતાછ,

ગુર મારા દેવોનારે દેવ

અમારાને અવગુણરે.

અર મારા ગંધારે, ગુર મારા ગોમતી છ;

અર મારા કાસીનેરે કેદાર.

અમારાને અવગુણરે.

અરના પરતાપેરે બાધ મારાં બોલીયાંછ,

હોળે મારા અરના ચરણાંમાં વાસ.

અમારાને અવગુણરે.

સજન.

રામ બાણ વાગ્યાં હોય તે જાણે,

પેલા મુરખ મનનાં શું માણે.

રામ બાણ.

ગરબવસમાં સુકદેવજીને વાગ્યાં, વેદપુરાણ વખાણે.

સાહેબની સુના જુલી ગયા, એતો હરીને બેઠા ઠેકાણે.

રામબાણ.

મોરદૂબ રાજનું વહાણ મન હરી લેવા, મારો વહાલો આળ્ય ખરે ટાણે
 શિશ ઉપર કરવત મૂક્યું ત્યારે, પૂત પતિ ખેડે તાણે રામબાણ
 આઠ મીરાં ઉપર રાણેણ કાપ્યા ત્યારે, ખડમ તાણિને કિણ;
 એરના કટોરા મારા ગિરધરલાલે પાયા, એતો બન્યાછે અમરત ઠેકાણે રામ
 દુપતિ ઉપર દુર્ધન કાપ્યો ત્યારે, બરી સભામાં ચિર તાણે;
 નવસેં નવાણું વહાલે પુર્યાં છે ચીર, એતો આળ્યા છે ખરે ટાણે. રામબાણ
 આઠ મીરાં કહે પ્રભુ ગિરધરના ગુણ ગાસે;
 તેનો સતોના મરણમાં વાસ થાસે રામબાણ વામ્યાં હોય તે જાણે

• ભજન.

હરી મારી હૃદયે રહેજો, પ્રભુ મારી પાસે રહેજો;	
જો જો ન્યાય થાતા રામ	તે દીનો વિશ્વાસ છે.
ધના બમતે ખેતી કીધી વેળુ વાવી આળ્યા રામ.	તે દિનો.
સાધુ જન્મના પતર પુર્યાં, ઘઉંનાં ગાડાં લાળ્યા રામ;	તે દિનો.
મીરાંઆઠને મારવાને રાણે લઠો લીધી રામ;	તે દિનો.
એરના પ્યાલા અમૃત કરીયા, તમેતો અ રાગ્યા રામ;	તે દિનો.
જુનાગઢના ચોકમાં નાગરે લઠો લીધી રામ	તે દિનો.
નરસેંયાની હુંડી લઇને, દ્વારકામાં દીધી રામ;	તે દિનો.
ન્યમદેને ન્યાસ કીધા, છાપરાં અંચરાળ્યાં રામ;	તે દિનો.
અમલ જાણી દયા આળી, ત્રિકમ ટાણે આળ્યા રામ;	તે દિનો.
સવરીઆઠનાં એહાં ખોરાં. પ્રેમ કરી આરોગ્યા રામ;	તે દિનો.
ત્રિભૂવનના નાથ તમને, મીરાંઆઠએ ગાયા રામ;	તે દિનો.

ભજન.

દલ દરિયામાં અખંડ દીવેરે, દીકા વિના માર મન ડોલેછ.
 ખાંતેના ભરીશ્વેલ બંદા, કણ્ઠએ ન સ્પોધ્યાં
 સંવગુર તાળાં એનાં કેમ ખોલેછ
 નાભીરે કમળથી શબ્દજી ઊડે, અમર ખડકી જઈ ખોલેછ.
 દલ દરિયામાં અખંડ દીવેરે, દીકા વિના માર મન ડોલેછ.
 આરે શબ્દ દાકરીને સુગમમાંદી, મેરામણ મેરા સનગુર ખોલેછ
 આરે કાયામાં હીરનો અમુલખ, વસ્તુ છે પણ વાણુતોલેછ

દલ દરિયામાં.

ખાર ખાર તાળાં બંદા દોદો કુંચીઓ, કીયા મંદારમાં જઈ ખોલેછ,
 ગગન મંડળમાં શ્વેત ગેબેરેસ બાવો બાવન પર સોઈ ખોલેછ.

દલ દરિયામાં.

નિજ તખત પર નામ નિરંજન બંદા, સુરનનુન દોનું નટ ખેલેછ
 અક્ષય સખાણા કો ઘર પાયા બંદા. હોયગા ખાદસાહ પરમાણુ

દલ દરિયામાં.

કહે રવિદાસ મંતો બાણુકે પરતાપે, કેમકરી શકે એમને દરવાનછ

દલ દરિયામાં.

ભજન.

શુભ્ર માણ માત પિતાએ જનમ આપીયો હે હેછ

એમને લાશુ હું તો પાવ.

હંસલાએ ધાયલ કીધા મારા પાંજરો હે હેછ.

શુભ્ર મારા વાને વટોએ હંસનો હાથીયો હે હેછ

ભજન.

હરીના ભજન વિના રામના ભજન, વિના જાતી રહેસે જીવાનો
 તશ્વર દેખી વહાણે મારે વિદ્યામારણાધો આતમ થયો મોહનો રાજીરે
 હરી જન હંસો જેટી હાલવા લાગ્યો પરદેશી માહતો પંખીરે
 હરીના ભજન વિના

જોયન જાતાં જાણું નહીં જરા પહોંચી છાતી માતી.
 કાળાં મરીને તારા ધાળાં ચપારે આવીરે મોતની નિશાની
 હરીના ભજન વિના

કંકુવરણી તારી હાથાંજલે કેસર વરણી તારી પાનોરે
 શ્રાવણ શમશાને તને બાળારે દેસે ઉડી જાસે તારી વાંતરે.
 હરીના ભજન વિના

સરસરે વહાણું તારું ધેરીને ખેડું વડે છે આસુડાંની હલીરે
 હરીના ભજન વિના

ભજન.

વહ પિપલકા વડા રખણા કાલ મુંગ માંહીં હાલેગા
 જેરે ખેસણે કંતા ખેસના લાકડવા ઉડણુ લાગેગા
 સિદ્ધેવ જોતી નથી રહેવું પાંડવો રહેસે કાઠજ વારલા ફવાતે રામને
 હસે રાધવરાય એઠા એઠી કંશો નડી.
 આલણુ કે ધર અજીઆ દુજે ધોખી કે ધર દુજે માય
 મધ્યમ તણે ધેર વળસી આરો ઉતમ લેવા દોડેવા
 ફવાતે રામને હસેરાધવરાય

એને કાષ્ઠએન દીધો આદર ભાવ.

ડંચણ એ ધાયલ કીધો મારો પાંજરોરે હેજી.

ગુરજી મારા સંસાર સાગર તરવો દોહણોરે હેજી

તમે કેમ કરી ઉતરશો ભવ પાર હંસલાએ ધાયલ કીધો.

ગુરજી મારા મધરાતનો હંસો દાલીયો હેજી.

અને એતો જિતયો સમુદરિયાપાર. હંસલાએ ધાયલ કીધો.

ગુરજી મારા જીવલુ જોશીની સંતો વિનતિ હેજી.

મારા સંતોનો અમરાપુરમાં વાહ હંસલાએ ધાયલ કીધો.

ભગ્ન.

રમતારે રામ આયેમેરી ઉમીયા જાગત જોગી આંખારે સંતો અમર
જોગી આંખારેજી

જલ ખીચ કમલ કમલ ખીચ કલીયાં, ઉસ ખીચ ભમરાડુપાયાજી

જલ ખીચ અગન અગન ખીચ જલડે પવનકા પુરખ ખનાયાજી

જલ કરી મછીયાં હેઠે વિપાણી અધખિચ ઇંડા જમાયાજી.

ઉચરે ઇંડામાં છોડા નડોતા ક્યાં થકો પવન ઉપાયાજી.

હિડયા હિડયા હંસલા ગગન જઈ ખેડા જેને ચાંચ

પાંખ નહી કાઢી કાયાજી

ચંદરમા સુરજ દોનું મારગ લાગ્યા, ભમર ગુફામે સંતાયાજી

ભમર ગુફામે તપસીરે તાપે ગગન મે. સુરતા લગાયાજી

મહંદર પરતાપે જતી ગોરખ ખોદ્યા સમજ્યા સોનર સમાયાજી

વાણિયારે બ્રાહ્મણ વાટારે પાડે જમી હાટ મોડેગા,
સકુળની નારિયો લજ્જારે લોપસે ગુણુકા લાજ કાઢેગા

હુવાતે રામને.

સાળેરે આવે મન કમળારે હસે ભાઈ આવે મન વેરીયા
સાળી આવે ને સાલેરે પડેરે બેન આંસુ ઢાળેગા

હુવાતે રામને.

માત પિતાએ પુતર જમનમીયા જાણે તે માયા પરત પાલેગા
પરજ્યા કંડે પામ હાડે વહુનીરે સંગ ચાલેગા

હુવાતે રામને.

સોનાની ચાળીએ બ્રાહ્મણ જમતા દીર્ઘા દાન નવનેતા
દેદે કરતા ફરસે દામોદર મધ્યમતાણે ઘેર મ.ગેગા

હુવાતે રામને.

પામ પાંડવ હિમાજે ગયા જાણ્યું તે કળજીગ આવેગા
સદેવ જોસી કહે મેં અમમ ભાખીયા જીવેસો નર જીવેગા

હુવાતે દામને.

ભજન.

એના ધડનારોને નરખો એના અબીયાગત ઓળખો
તમે તુરત સુરતને ઓળખો તમે પારખ થઈને પ.ખો

એ કેણે બનાયો ચરખારે હોજી

ધુળકી ઢાલમાં જોત જલત હે હેજી

આંધાર મટે નહીં ધનિકા તરફ અજવાલે ગગનતા સુજે

બેઠ જડે નહીં આ ધરકા એના ધડનારોને નરખો

એ કેણે બનાયો ચરખારે હોજી

પાંચ વલ્લભા પાંડ બનાયા હેહેળ તમે તુરત સુરત નરખો

આ કોણુ બનાવો ચરખોરે હોળ

દેવળ દેવળ હોકારા પારખ થઈ ને પરખો એના ધડનારાને ઓળખો

આ દેણુ બનાવો ચરખોરે હોળ

એ કહેને એ ખોલાવે હે હેળ ચરખો નહીં મંતરકો

પવન પુનગી ખેલે ગગનમાં બેદ જડે નહીં આ ધરકો.

એના ધડનારાને ઓળખો.

કમ્પીરદાસ સતગુર સાચાહેળ મેં ગુલામી ધરકો

આ ચરખાની મત કરો આશા ચરખો નહીં તે દરખો

એના ધડનારાને ઓળખો.

ભજન.

નરરે નુગરાની સાથે નેડો ના કરીએળ એવા વીસવાસી નરનો સીદહેડો

મણુગજરે કંઈ નરરે નુગરાની સાથે નેડોના કરીએળ

હંસોને બગલો સંતો એકજ વરણાળ

એતો ખેડો કંઈ સરોવરીયા પાળ મણુગજરે કંઈ નરરે નુગરાની સાથે

હંસને જોષમે રૂડાં મંતીનો ચાંગેળ

ખેડો બગલો મહાદયીયો ડેળ મણુગજરે કંઈ નરરે નુગરાની સાથે.

કરમના લીલા એને હાલે ભટકતાળ

એતો ખાત્રી બજારોમાં મહાલે મણુગજરે કંઈ નરરે નુગરાની સાથે.

પ્રેમ થકી તે દરના પાટ પુરાવેળ

માંમી જગ લળ જોતો જગક મણુગજરે કંઈ નરરે નુગરાની સાથે

શરના પંતારો સનિ પાદે બોલીયાળ

મૂંઝા સંતોનાં ખેડાં સેવસે મણુગજરે કંઈ નર નુગરાની સાથે.

બજન.

મને દેખત આવે હાંસી, પાણીમાં મીન પિપાસી
 આતમ તત્વ ચિન્યા વિનારે, તમે હુંદી મથુરાં કાસી
 પોથી પઠ પઠ પંડિત મરગયે, ના મળ્યારે અવિનાસી
 મસિદ ચડ ચડ મુલ્લાં મરગયે ના મળે ચકકા વાસી
 કસુરી મૃગકે કમલમસતકે, હુંદરીરે બનગાસી
 દેહ દેરિમાં દેવ બિરાગે, તમે હુંદો પથ્થર બનમાસી
 કહેત કબીર સુનો મેરે સાધુ, ગુર મિલેરે ચોરાસી

પાણીમાં,
 પાણીમાં.
 પાણીમાં.
 પાણીમાં!
 પાણીમાં.
 પાણીમાં.

બજન.

હાંદારે કહુંતો મુસે કહયો નવ જય, નાવમે નદિયાં હુમ્મી જય
 હાંદારે કહુંતો મુસે કહયો નવ જય, નાવમે નદિયાં હુમ્મી જય
 કાટ કાંચરે પાણિઆયા, કિડિયાં પ્યાસી જય
 એક અચંબા હમને દેખા, કુવામાં લગ ગઈ આગ
 કીમડ પાણી જલ ગયાને, મછલી રહે ગઈ સાથ
 મુગા બોળડા બાતો કરે, અંધા દુરાન બાચે
 હુંડીઆ જળ તાલ જાળવે, લંગડતો ખુબ નાચે
 એક અચંબા હમને દેખા, મછલી ચાવે પાન
 કોવા બજાવે બંસરીતો, મેડક તોડે તાન
 સાસ કુવારી વડુ હમલીઆબ, નણુંદી ફેરા ખાન
 દેખન વાલી પુતર જણે, પાડેસણ હાજા માય
 કહેત કબીરા સુનો બાધ સાધુ, આબેદ વિરલા જણે
 સતવલ ધરકા પુરાજ દોખતો, સોષ બેદ પિપાસે

કહુંતો મુસે.
 કહુંતો મુસે.
 કહુંતો મુસે.
 કહુંતો મુસે.
 કહુંતો મુસે.
 કહુંતો મુસે.

ભજન.

દેવદા દેખશેરે વાચે સસ નીરંબન દેવધેજી
 બગર ટાંકણે દેવદા રચી ॥, દેવજમાં તર બંગી
 વરણા વરણ કછુ જ્યાં નાડી, પત પતમાં જાકું રંગી દેવદા દેખશેરે.
 પ્રેમ સરેવરતામે હંસ પડ, હિસખીજ નિર્મળ હોષ
 વ્યાન સ્વરૂપી ધ્યાતિ કરશે, ચિને વિરલા કોષ દેવદા દેખશેરે.
 ચિત કર ચંદન મનકર તુળસી, ભાવ મકિત કર પુજ
 સ્વામી સેવક હોપતે સનમુખ આત્મ દેવનાહી દુખ દેવદા દેખશેરે.
 ત્રિગુણ તેજકા કરશે દિપક, પ્રજ્ઞ અગ્નિપરબળી
 અંતઃકરણમાં ભયા અજવાળા. બાગી અત્રખ પુરસે તાળી દેવદા દેખશેરે.
 નેતની મુરત બુંગમં દરસે, એટના સકલ પસારા
 મુરતમાં અમુરત દરસે સો જન બુગસે ન્યારા દેવદા દેખશે.
 ગરજે હમ ધાર ઝોરના આવે બદલા રમ જુમ વરસે મેડા
 પડયા રહયા યોગાત ચોતરે, મિજ્યા નહી મેરી દેહ દેવદા દેખશેરે.
 સન ગુર મીત્રે સન ભેદ બતાવે, કાટે કરમકા ફાંસા
 મુના પછી તુમજીસરે જાણોગે જાત કરદયો વાસા દેવદા દેખશેરે
 કહેત કમિરા સુને ભાષ સાધુ તત્વસે લો ખાધ
 હિસપદક કોષ ખોજ ખિચારે, નહી આવે નહી જાવે દેવદા દેખશેરે

ભજન.

ગવરી નંદ ગણેસ મનાવો જી

જીને સમરેથી આખ્યાં સરેર કાજ

સાંભળજે સત જુગના લોકોજી

શુડે શુડે પાપ સત્પરમ તરેરે

અક્ષરે જાતાં યુગનાં વચન ફરેજી

પાપ પુન્યનો ઝગડો લાગ્યો જી

કાંટે ચડાવે વાંકી ખજારો પડેરે

પાપની બેડલી તો પ્રલેરે થાસેજી

પરમની બેડલી તો સદાએ ફરે

સામે જરૂરે આપણા સત ગુર બેઠાજી

ખરાં ખોટાંની બધીરે મારી ખજારો કરે સાંભળજે સત જીમના મોકાજી

ભજન.

અરરવતિ માતારે અન્ના પુત્ર વિનવું.

લાગુ લાગુ ગણપતિને પાયરે

ચુંદલડીએ ચોખ્ખીઆળી માત

ચુંદલડીનો ચટકો દહાડા ચાર

હીર ચીર ઓઢણારે હરજીવનના હાટનારે

બધુજનારો વૈકુઠનાથ

સોભાગ્યવતી નારી ચુંદલડીનાં સુતર કાંતે

કાંતું કાંતું નવમાસે શેર

નવરંગી નારી ચુંદલડીનેરે તાણો તાણું

તાંણ્યા તાંણ્યા નવસે અંરાડ

ચુંદલડીનેતો ચારે ઉડેતો મોર જડાબ્યા

બમમાં મેલ્યો પુનમ કરો ચાંદ

ચોરસીનાં ખીજારે ચતરજીએ લ

રંગાવો રામા ચુંદડી

રંગાવો રામા ચુંદડી

રંગાવો રામા ચુંદડી

રંગાવો રામા ચુંદડી

રંગાવો રામા ચુંદડી

રંગાવો રામા ચુંદડી

રંગાવો રામા ચુંદડી

હજ્યાં ઢાળ્યાં નવસેં અરાડ
 જોહી પહેરી બજારમાં સમયા
 નરખો નરખો ભગત પ્રેલાદ
 શૂરને પરતાપેરે ખાદ મીરાં ખોલીયાં
 ચુંદલડીનેમારા સંતોનો આધાર

રંગાવો રામા ચુંદડી

રંગાવો રામા ચુંદડી

રંગાવો રામા ચુંદડી

શ્રાળ.

મારે આંગણીએ તમે આવો નકલંગી વીરા મોતીડે વંચાવું હોજી
 કંકુ કેશરની ગાર ધત્તાવું મારે આંગણીએ શિપાવું હોજી
 સોના રૂપાની છા દેવરાવું સોના રૂપાનીરે હાં છા દેવરાવું
 તે લહેસ લખાવું મારે આંગણીએ.
 અમર ચંદનનારે આડ મંગાવું, મારે આંગણીએ રોપાવું હોજી
 તજ્યાં તજ્યાંને છુયરે ચુરમા, તાંજડીએ ઘી પિરસાવું મારે આંગણીએ
 પાટની આગળ જ્યારે ઠાઠજ મોડું ત્યારે જગ્યા સો નર મામેરે હોજી
 નુગરો કોરી પાવ લેવાને અલ્ખોરે ત્યારે લાજ્યમાં લપટાણું મારે.
 મારા સાચા સાહેબ જ્યારે પાટ પકારે ત્યારે પટ્ટી પાવ લામેરે હોજી
 સંત ઓધારણુ બને પંચરે ત્યારે દાસ કમાવ મુશ્મ મારે મારે આં.

લજન.

તમે બિતર ખોલીને જ્જનેરે ગરિખો

ઢરિયો ડોળે રતન ના પાવેહે

ગાન સરોવર હંસા બેઠાહે

અ તો મોતીડાનો ચારો ચરેમા ગરિખો

ઢરિયો ડોળે

મંદી કિનારે બબલા બેઠાહે	
એતો માછલી આવેને ચાંચ મારે ગરિયો.	હરિયો ડોળે
અમર ચંદનનો મોડવો રચિયોહ,	
તમે મોટા મોટા સંત તેડાવો ગરિયો.	હરિયો ડોળે
સંતની પાવડિયે મુરા નર ચડસેડ,	
એતો નહરિ કાપરતું કામરે ગરિયો.	હરિયો ડોળે
નરમીદની મેલી લીલાબાઈ બોલ્યાંહ	
મારા સંત અમરાપુર માડેરે ગરિયો.	હરિયો ડોળે

સજન.

પુણ્યો શું ફરે છે, જુલ્યો બવ કુપમાં પડ્યો. એ રાખ.
 પડિત પુરાણિરે, કુરાની તમે ક્યારે જુવો.
 બાણિને સાંભળ્યું, અજાની આયડી મુવો. પડિત પુરાણિરે
 પોથી વાંચી પરને દેખાડે, કરે ઉદરનો ઉપાય.
 કહેણી કહેને રહેણી ન રાખે, તેણે અરથ સુધાય.
 સામા શું દોડો છે, પુઠ તમે ફેરવી જુવો. પડિત પુરાણિરે
 ગુર ચંદને જ્ઞાન ન સુણાવે, ફાગટ પુંકાવે કાન.
 શિષ્ય પાસે શેવા કરાવે, તોય ન આવે જ્ઞાન.
 પ્રેમ પુરુષ જાણીનેરે, કાપર જેમ લાગે જુવો. પડિત પુરાણિરે
 ટાપ્પી પહેરીને તિલક કર્યા, બેરખાં રાખ્યા બે જોડ.
 ધોતિ ધુવેને પગ પખાળે ખોટા ચંદને ખોડ.
 માયાના અંધારેરે, અહ્યા તું તો આયડી મુવો. પડિત પુરાણિરે
 તિલક તાલ પાખંડ કરે છે, આત્મ ચિન્યા વિના દોડ.

માતિ પરતાપે નારણ કહે છે, પાખંડ કરે સૌ ઘોઠ
જાણ નવ બાણેરે, માત્રી આપે શાશ્વી ભુવો પંડિત પુરાણેરે

ભજન.

મનસા માલશ્વીજીરે, મોરખ જગતા નર સેવીએ.
જનમતા નર સેવીએ, તુને મીત્રે નિરંજન દેવ. મનસા માલશ્વીજીરે
પથર પુજે હરી મીત્રે તો, મેં પુંભુ ગિરીરાય.
ઝો પહાડકી ચકી બનતહે, પીસ પીસ જગ ખાય. મનસા માલશ્વી
માલશ્વ લાવી પુત્રડાં, એનો કળીએ કળીએ ભવ.
ઝોહી કુત્ર દેવનકુ ચડતહે દેવજ પોતે શીવ મનસા માલશ્વી
માલશ્વ લાવી પુત્રડાં, ધર્યો દેવની પાસ.
ઝો દેવ મે સત્ય હોય તો કેમ ન આવે પાસ મનસા માલશ્વી
ટંકણુ દેઘ પથર ધડ્યો, ધર્યો છાતી પર પાસ
ઝો દેવ મે સત્ય હોય તો, ધડનારાને ખાય મનસા માલશ્વી
ઝો પથરના દેવને, દીગે જગમાં ડાઘ.
આપે ભુડે તે કોને તારે કોણુ કરે સંભાળ. મનસા માલશ્વી
પુંજરીના એશિયાળા, ઠાકર ઠામે ઠામ.
બંધિવાન મંદિરના, ઠાકર કહેવાના ભગવાન. મનસા માલશ્વી
મેવ મુંબાળી રાંતીને, ધરી દેવન પાસ.
જમનારો તો જમી ગયો, દેવને ના આવી વાસ મનસા માલશ્વી
એક મુડ્યો, દુન્ટે ભુલ્યો, ભુલ્યો સખ સંસાર.
એક ન ભુલ્યો વેગી ગોરખો, કરી ભજન આધાર મનસા માલશ્વી

ભજન.

હો કુવો ભંતો જળ વિના, નિત્ય ભરે પનીહારી.

અસત જુહુ નવ ગોપીએ, થાન, જુવોને વિચારી

હો કુંભાર ઉપર ચાકળો તે મેં ફરંતો દીઠો

મીઠી કેરા નેત્રમાં, હસ્તી જતાં મેં દીઠો.

નદિ કેરાં નિર ઉલટયાં, જઘ પરવત ચડીયાં.

હરણ પાસાં ખાંધિયો, માંદાં પારખી પડિયો.

હો ભમર ઉરપ કમળ છે મેં માળી છાજમાં દીઠો

તેનો પ્રમલ વાયરો, ચૌદ લોકમાં દીઠો

હો ગાગર ઉપર પનિહારી, તેને ભરતાં મેં દીઠી.

ગોરખ ગોદપા વિનતી, વાણિ છે ખહુ મીઠી.

ભજન.

કુલ્યો શું ફરે છેરે, લુલ્યો ભવ કુપમાં પડ્યો—એ રાગ—

પાણીનો ખેત્ર બનાવ્યોરે, એની તો કહીએ અકલ ઘણી

સહથી એતો ન્યારેરે શોભા તો એના નામ તણી.

ખરંએ પાણી ખાટુંએ પાણી, પાણી ચારીજુને ખાંડ.

એ પાણીથી થયાં નરનારી, એ પાણીથી થયાં બ્રહ્માંડ.

પાણીનું બન્યું મોતીરે, પાણીની બની હીરાકણી

પાણીની અમુલ્ય કાયા બનાઇ, હાડ ચામ લોહી માંસ.

પાણીનાં પશુ પક્ષી બનાવ્યાં, પહાડ પથરને ઘાસ

પાણીના હાથીઘેડરે પાણીની સાલ પામરી બની

પાણીનારે પચરંગ બનાવ્યા, અરાડ ભાતનારે અન્ન.

હૃંધીરે નથી મારા સાંઈ ખીરાણે, તેને દેખીને થયો છું દંગ

સંગ કીધો તેને, સતા તો આતમાની ધણી પાણીનો
 અક્ષરાતીત બ્રહ્મ અક્ષરની પાયા એ અક્ષરનર ને નાર
 આમકારથી તથુ ગુણની પાયા, એ અઠાવીસ નિરધાર
 ઓમણત્રિસર્મા મહાદેવ વિસ્તુરે, ત્રિસર્મા બાપુ ગયારે બણી પાણીનો

બજન.

રામ ઉપરનો-

નામ જેણે જાણ્યું તે તો વેદ ચારે બણ્યો.
 બેદ જેણે જાણ્યો તે તો ખરો તરત બન્યો નામ જેણે જાણ્યું
 બત્રીસ આલુસણ અંગે ધરે નારી, નાક વિના શો સણગાર
 કવિએ આપનું આપતે જાણ્યું, તે કેમ કરી ઉતરે પાર
 સાર ક્યાંથી મળશે બણ્યો ખરો પણ જણ્યો નહી નામ જેણે જાણ્યું
 વાંઝણી નારીને સ્વપ્નજ આળ્યું પુત્ર નથી એની પાસ
 એમ દેખા દેખી બજનકરે તેની કેમ કરી પુરે આસ
 કાને બાપ કહેસેરે વેશ્યાએતો પુતર જણ્યો નામ જેણે જાણ્યું
 નામ રૂપને ગુણનો નાશ વળી ચોથુ પદ અવીન'શ
 એ ચોથા પદનો ભેદ જાણે તેને કહીએ હરી તણો દાસ
 ના કરીએ કર્મનો સંસેરે એક પલમાં હણ્યો નામ જેણે જાણ્યું
 મરીખી રાખી તમે શરને આહો, કરો શબ્દનો તોલ
 આપણુ થકીએ અઢકા મીઝેતો, તેનો ધારણુ કરવો બોલ,
 શરને સમ બાપુરે અનામી નામ પોતે બન્યો નામ જેણે જાણ્યું

ભજન.

સૌથી રામ સમરે મારી આતમના ઓધાર
 ભરમણા બાગેરે ગુરુ દરસ કરો દેદારજી
 મોહ માયા મુરખ મલકાવે, અંધો કરે અકાંતા નૂગરો સંકટ નામાને
 ખણી વિના ખાસે માર લેખાં લેસરે ખુની તોખરે ગુરુ દરસ કરો દેદારજી
 સત ધરમમાં સમજ્યો નહીં ને બાધે કરમ પરિતાર
 ભક્તિન બાવે સંતન સેવે તો કેમ મળશે કીરતાર
 કુડ કાઢો તમે સાચુરે નામ સંભાળ ગુરુ દરસ કરો દેદારજી
 રવી ગુરુ જોડ્યા પડ્યા જોડ્યા પ્રગટ કરે પોકાર
 ગુરુ ગમ હોયતો ગોતી લેજો, તરવેણી ટંકયાળ
 ગમન ગુણમાંરે સુણી ઝીઝી અણુકાર ગુરુ દરસ કરો દેદારજી
 સાધુ સુરાતો સનમુખ લડશે કાયર તજે તલવાર
 સિરને સાટે સાહેબ સેવો તો સદ્ગ જન્મ નરનાર
 મરજ્યા મોજ મોજી દરબાર ગુરુ દરસ કરો દેદારજી
 દયા દાન અમરા પર મળશે, કારજ સદ્ગ સધા
 કુંડી પાન્યો હજુરમાં તો, કબુલ કરે કિરતર
 ચરણમાં રાખો જન આપણી કરી ધાર ગુરુ દરસ કરો દેદારજી
 સિર સતેરી નિર્મળે જીણા, સોડી પહોંચ્યા પરવા
 અધર સીંહાસન આપ ખીરાજે, અધર પુરૂષ નિરધાર
 સોષ મુરતને લાલલસ જાય બધી હાર ગુરુ દરસ કરો દેદારજી

ભજન.

પીવાલો હમને પાયેરે સત ગુરુએ મારે કીરપા કરી
 આ દેહીમાં દરસાયેરે હારો હારી આપે હરી પીવાલો મને પાયેરે

પહેલો પીયાલો લખી રામનો, જીમતે પાયો જોઇ
 કુંચી બતાવી આ દેહતણી, એવી કળા બતાવી કાઢ
 એવાં ત્રીકુટી તાળાં ઉઘાડ્યાં, સુનમાં દરસાણા સોઇ
 એવું નગર બધું મેં જોયું, જરારે જરૂર પીયાલો હમને પાયારે
 બીજે પીયાલે બુદ્ધિ વાપરી, આવી સતોની સ્થાન
 વૈશટ રૂપી વર્ણવું જેમ જોતાં, જમીન અજમાન
 આ દેવળમાં દરસાણા, સાચા સત ગુરુ શ્રામ
 એવી લમની લાગીરે બેઠી હું તો પ્યાન ધરી પીયાલો હમને પાયારે
 ત્રીજે પીયાલે ત્રણ ગુણ પ્રગટયા, તેમાં પાંચ તત્ત્વ પશ્કાસ
 સુન મંદીરમાં એમ અલેખ પુરૂષ અવીનાસ
 નવે ખંડ મારો છે નાથ છે, જેમરવી ઉમવાની આસ
 એવી અગમનિ મમની ખમરો, મરૂએ મારે આપી ખરી પીયાલો મને.
 ચોથે પીયાલે સ્થાન કરી, મારા હરીએ જ્ઞાનશે હાથ
 એકવીસ શ્લોકાંડપર, મારે વહાલે બતાવી વાત
 એ નામના તો નિશ્ચેથમે, જેમ નિશ્ચે તુઠયા નાથ
 એવી અમ ઉપરરે, કેસવગરે કરૂણા કરી પીયાલો હમને પાયારે
 પાંચમે પીયાલે પુરૂષ મયા, જેમ બેટયા જીદરરાય
 રહે કમળમાં રવિ પ્રગટયા જેમ જોતાં રજની જ્ઞમ
 અખંડ ધારા વરસીઆ, જેમ ગેળી મરજના થાય
 એવા આવણુ દેરાં સરવર્ગરે, ઝરમર ઝરમર નુરતો ઝરે પીયાલો મને
 છઠ્ઠે પીયાલે સત ગુરુ મળ્યા, જેમ નિશ્ચે થયા લખી રામ
 બજા હોવસર્થી ડોલતી, મારા ગુરૂએ બતાવ્યું સ્થાન

લખી રામ ચરણે રામદાસ બોલ્યા, પુરણ પાઠે પામ
ચરણમાં હમને રાખજોરે, ફોગટ ફેરા પથારે ફરી પીયાસો દમને.

ભજન.

મુળ શબ્દ ક્યાંથી ઉઠે કાણુ દેશ જઇ ખોલે	
કાણુ મંડળ શબ્દ કારવાસા તત્વ કરી લો તોલે	
કાષ્ટ પરખંદા સત શબ્દકા રૂપરે	કાષ્ટ પરખંદાજી
કેતનારે લાંબા કેતનારે ચોડા કેતના હે હિનમુના	
કેસા ફેપ શબ્દકા સંતો કરી બતલાવો બ્યાના	કાષ્ટ પરખંદાજી
ખાટારે ગીઠા હલકારે બારે લાંબા હે કે ચોડા	
ગરીબકુ કાષ્ટ સમજોવો શબ્દકા રંગ કેણે દેખા	કાષ્ટ પરખંદાજી
શરીર ખોલ શબ્દકુ પકડો હૃદય કહી દીખાવો	
પંડ પડે પરગટ બાપે શબ્દ કહાં સમાયોરે	કાષ્ટ પરખંદાજી
ખીમદાસ કહે સુણો રવિદાસ ગમકી ગમન બફેરી	
કોન દેશજે કહાં નિરંતર સમાઈ ગઈ દોરી	કાષ્ટ પરખંદાજી

ભજન.

મુળ શબ્દ નાભી થીરે ઉઠે તરવેણી જઇ ખોલે
મુન મંદિરમાં શબ્દકા વાસા કાષ્ટ ખડતળ સાધુ ખાતે કાષ્ટ કાષ્ટે હ
અહોલાલરે કાષ્ટ લેહંદા સત શબ્દકા વિચારે કાષ્ટ લેહંદા
જેસારે દિપક પરકા મંદિર એસા શબ્દકા રંગા
દાદસ આંગળ બાહર બિતર ચોડાહે સડભંગા કાષ્ટ લેહંદા

સત શબ્દકા વિચારે કાષ્ટ લેહંદા

દલકાતો કોઈ જાંત ના માન ચાકુ બારે કહીયે
 માણીતો મરજદ ગુરુકી સર્વાત સુખુદિએ રહીયે કોઈ લેહંદા
 શત શબ્દકા વિચારરે
 કોઈ કમળકી અધર બાણિપર રૂપ શબ્દકા દેખા
 સુરત સાનમાં લઈ ગયા જળ દિયા કરમ પરમેખા કોઈ લેહંદા
 શત શબ્દકા વિચારરે
 સત ગુરુ શબ્દે બાયા. સંતતર મટ મટ પટ દરશાયા
 નવિદાસ કહે પંડ પહે ત્યાં નિરાધાર સમાયા.
 કોઈ લેહંદા શત શબ્દકા વિચારરે

ભજન.

દુહો સું ફરે છેરે ભુલ્યો બર કૂપમાં પડ્યો એ રાગ
 હોતો હોલી કહેછેરે પ્રભુજી મારી વહારે ચડો
 બન્ધ્યાં મારાં મારેરે તજે આવી બિલ્લ ખડો હોતો હોલી કહેછેરે
 બાણુ તાણીને ઉભો પારધિ ઉપર આળ્યો બાજ
 દરમાંથી સરખ જે નિકળે તો વણુસે અમારાં કાજ
 ગરબના ગામીરે અડી રાખી રાખે તો રહો હોતો હોલી કહેછેરે
 કહેતામાં પ્રભુ પરચર્યા તો સર્પ ત્રિયે નિરવાણુ
 પારધિને પગે ડસિયો તતક્ષણુ ત્રિધા પ્રાણુ
 ત્યાંથી બાણુ છુટયુરે બાજ આવી હોં પડ્યો હોતો હોલી કહેછેરે
 કહણુ વેળામાં કામજ આવે ભજન કરે ભે જાય
 જેવા સમરથ સ્વામીને મુકીને કાના પુણ્યે પાય
 ગુનેમાર તહારેરે વુગરસીદસ ખરા ખરા હોતો હોલી કહેછેરે

ભજન.

પરથમ સમર નામ ગજુસા સમર સારદા માધ
 કયે ધડે નિર કયુ રહેવે કયુ રહેવે કાગળમાં પારાજી
 બમલા મોતીડા કુકયા કરે મોતી હંસા; કાચારે
 વસ્તુ જોઈ જોઈ વહોરીયે એથી અવગુણુ નવ હોયજી
 દિપક વિનાના મંદીર કેસાત્રિકુટીકુતાળાં
 ક્રિયા વિનાના જોગી કેસા જેસા સમુદર ખારા હેજી વસ્તુ જોઈ
 અધા આરસીકુ કયા કરે કયા કરે મુરખ માળારે
 કાફર તસખીકુ કયા કરે બહેરા સનમુખ સંખ હેજી વસ્તુ જોઈ
 પુત્ર વિના કેસી માવડી માળી વિના બગિચાકા ડુલરે
 દેવ ડુંગરપરી બોલીયા બોલ્યા સબજીવ સારા હેજી વસ્તુ જોઈ

ભજન.

નાખેલ પ્રેમની દોરી, કાનુડે હમતે નાખેલ પ્રેમની દોરી;
 આંશુ તેડે ગંગા વહાલા પેલી તેડે જીમનારે
 બિચમે ગોવાલણુકુ ઘેરી; ગળામાં હમને નાખેલ પ્રેમની દોરી
 વંદરા તે વનમાં વહાલો, જો ધનુ ચારેરે
 બંસી વમાડે ઘેરી ઘેરી; કાનુડે હમને
 ગોકુળીઆ ગામને ગાંદરે વહાલો, બંસી બજારે;
 બંસી બાજે છે ઘેરી ઘેરી; ગળામાં હમને
 જીમનાને કાંઠે વહાલે, રાસ રચોતો રે;
 કાન કાળા ને રાધા ગોરી; ગળામાં હમને
 માધ મીરાં કહે છે પ્રજા, ગિરધરના ચણુ વહાલા;
 એના ચરણ કમળ ભિત ચોરી; ગળામાં હમને

ભજન.

શુરે કરવું છે રાણાશું કરવું છે હિરા માણેકને મારે શું કરવું છે;
 ધ્યાન તો ધણિયું મારે ધરવું છે વરતો વિહલને મારે વરવું છે. હિર
 હિરનાં ચિરતો મારે કામન આવે રાણા;
 ભગવી ચાદર ઓઢી મારે ફરવું છે; હિરા માણેકને.
 કલ્લાં ને કંઠી મારે કામ ન આવે રાણા,
 તુજસીની માળા પહેરી મારે ફરવું છે; હિરા માણેકને.
 મહેલ ને મહોલા તો મારે કામ ન આવે રાણા,
 ઓરે ઓપટો મારે ફરવું છે; હિરા માણેકને.
 બાષ્પ મીરાં કહે છે પરજી ગિરધરના ચણુ વકાલા,
 સંતોના ચરવણાં માંડી મારે તરવું છે; હિરા માણેકને.

ભજન.

આતમ અવિનાસી જેણે તોડી દીધી જમણની શાંતી; આતમ.
 ચડી તખત પર દેખા તમાસા; આતમ અવિનાસી
 ગંગારે જીમનાં ગડડે માંડી મથુરાને કાસી,
 એક પલકમાં કરા લેને આશા મીઠા જા ચોરાસી; આતમ.
 જે હીરે સુરતાર ચડી જગનમાં ધ્વજ રચા બારી;
 આપ આપમાં કરે કનોલા સમ પટના વ્યાપી આતમ.
 સાચુ કહીએ તો જીગતના માંને લોક કરે હાસી,
 જત્રીસ પદતો આતમા પુરજી પરકાસી; આતમ.
 જેનેરે મોટા મુતીવર ગાવે જોગી સન્યાસી,
 કૃષ્ણ માવજી સદા શર રસો પ્રેમ તથા પાસી; આતમ.

ભજન.

એક દીન એસારે આવસે, સાધ મારા રદિયામાં સાથેજ;
 મિત્રો મળ્યારે બહુ પ્રકારના જોર કેતુ ન ચાલે જ. એક દિન
 ઉત્તર દિશાથી ફોળે આવશે, ઘેરી દસ દરવાજાજ;
 કાયા નગરનો રાજા ઘેરીઓ, બહાર પડીઓછે રાયજ. એક દીન
 કેનારે છોર ને કેના વાછરૂ, કેનાં માય ને બાપજ;
 અંતકાળે જાતું એકલા, સાથે પુન્ય અને પાપજ એકદીન
 સોળરે વરસતી સુંદરી, ઉભી ટગમગ રહેજ;
 આંસુડે ભિજવો એનો કંચનો ઉભી દુસકે રહેજ એકદિન
 નર્થારે તાપોને નથી ઘુંમડાં નથી ઉતાર્યાનો આરોજ
 જુતનાથ ચરણે અજોબણે પ્રભુ પાર ઉતારોજ એકદિન

ભજન.

સરસ્વતિ માતા સારદા દેવી તને સમરૂ.
 હાથ મારા ગુરુજો પાપ ગુરૂજો પોથી વચિ
 ભજીતો સુદાસી સીતારામ નામ સૌતરી જાસો
 સગો નથી સંસાર કાયાનો ઘડ કાચોરેજ
 પાણીમાં પેદાસ બની કાયા કાંધી
 જનરખ જીવડો હાથ વસ્તુ એ લાંબી ભજીતો સુદાસી સીતારામ નામ
 કાણુ તોરી માને બાપ કોણુ તોરી સંગ ચાલે
 સત મોરી માને બાપ ધરમ મોરી સંગ ચાલે ભજીતો
 કાણુ કેસે આદરભાવ, બેસણાં કાણુ આપે.
 શ્રુ દેસે આદર ભાવ, બેસણાં શંત આપે. ભજી

જાતનો રોહીદાસ, વરવું એલાયી
ગાવે પુરણ પ્રેમ બરમણ સૌભાગી

બજસો

ભજન.

જુગ દરજન મેસાયા દમકા, હે મેલાઈ
દુમ ચેતોને સંત સુવેદારે
પાંચ તત્વકા મૌલા, મહેલ બનાયાઈ
એ મહેલકા બેદ દોલારે
બાવન બજાર, ચોગસી ચૌટાઈ
પ્રસમે અલેખ કેદારાઈ
એરે કાયા મે બંદ કાય હે તે રાઈ
દુન મુરખ સમજ કર મેરારે
લંપટ લોભી હોકે પરખાય પેસાઈ
જાપમા ન સંગમે અધેલા રે
કુડી કાયા સંતો કુડી હે માયાઈ
ક્રોમટ હોગા બવકા ફેરારે
આયા એરીલા બંદા જાપમા એરીલાઈ
દરિ વિના હેમા કાણ બેલીરે
કરના ચાહેતો સંતોકરને બંદખીઈ
માનુસ દેલકા સહેલારે
માવે દલપતશ્રીહઈ ગુફ પરતાપીહઈ
શ્યાંયા સત ગુરકા ચેલારે

જુગ દરસનમેસાયા

જુગ દરસનમેસાયા

જુગ દરસનમેસાયા

જુગ દરસનમેસાયા

જુગ દરસનમેસાયા

જુગ દરસનમેસાયા

જુગ દરસનમેસાયા

જુગ દરસનમેસાયા

જુગ દરસનમેસાયા

લજન.

લાગ્યો પ્રેમને ઉપજ્યો અનુભવ   ચેતન રહેને મેરેભાઈ
 અમો ઉપર સત હર દયા કરીને   મુરતાઈ લહેરમાં આઈ
 માત પિતાને તારો કુડુંગ કમિલો સ્વાસ્થની સમાઈ
 ધરમરાજ તને વફા પોતાવે પરણી રહેસે અજગી રેમનવા   ચેતન
 મહોંય છે કે બહાર ખોલે તેની ખોજ કરોને મેરેભાઈ
 મહોંય છે કે બહાર આ મનવા   ચેતન રહેને મેરેભાઈ
 કાળ મારીને મહોંય કરો મસાલા
 કુબુદ્દિના કાંઠા કદમ્બ રેમનવા   ચેતન રહેને મેરેભાઈ
 નાનુ પરતાપે ખોલ્યા લખમીરામ
 ગુર કળા વરતાઈ રેમનવા   ચેતન રહેને મેરેભાઈ

લજન.

તંબુરા સુણવે સતોભાઈ તારા આવા મમન મરી જાવે,
 તારી લખચોરાસી મરી જાવે;   તંબુરા સુણવે
 પાંચ તલનો બન્યો તંબુરો, ત્રણ ઝણ તાલ મીતાઈ,
 આડંગ સોહંગ રટનામાંરે લાગ્યા, નિરગુણ રાહ જતલાયા.   તંબુરા
 અનધડ સુતારે ધાટ ધડીઓ, કેસો ધાટ ધડાઈ
 રણજુણ રણજુણ વાળે તંબુરો બંકનાળ ધડ માંડી.   તંબુરા
 દાસ માતિરાયે ગાયો તંબુરો, સત ગુરચરણ માંડી,
 જ્ઞાન અરિખીથી ગાયો તંબુરો સંત અમરાપૂર માંડી.   તંબુરા
 તારા આવામમન મરી જાવે તારી લખચોરાસી મરી જાવે.   તંબુરા

ભજન.

છોડી મત જાઓ મને એઠલી	વણુજરાજી૦
મને મેલી મત જાઓ પરદેશ	સોદાગર હંસાજી૦
તમેરે પાંજરાના પોપટા	વણુજરાજી૦
અમેરે તમારી તુધ	સોદાગર હંસાજી૦
ઉડી ગયો પાંજરાનો પોપટા	વણુજરાજી૦
એલી તુધ કરે ટહુકાર	સોદાગર હંસાજી૦
તમેરે વનના મોરલા	વણુજરાજી૦
અમેરે તમારી ઢેલ	સોદાગર હંસાજી૦
ઉડી ગયો વનનો મોરલો	વણુજરાજી૦
એલી ઢેલ પડી ધુળ માલી	સોદાગર હંસાજી૦
તલસરાની તાપણી	વણુજરાજી૦
એવી પરદેશીની પ્રીત	સોદાગર હંસાજી૦
મજાંદર પરતાપે જતિ ગોરખ જોલીયા	વણુજરાજી૦
મારાઃસંત અમરાપુર માંઢી	સોદાગર હંસાજી૦

ભજન.

સન્યાસી નજરે આયા, સરભંગી નજરે આયા, દ્રોષ અતિત નજરે આયા
 દોષ હંસા નજરે આયા. જેને ચાંચ પાંખ નહીં કાયાજી૦
 ખીના પાળ એક સરોવર બરીયુ, મોરી નજરમાં આયા,
 મનવા મેરા બહોત રંગિલા, પાળ બેડ દર નહાયા. સન્યાસી૦
 બિના બાદલ એક ખીજ ઝબુદે, નિરખ્યા નવલખ તારા,
 ઝરમર ઝરમર મેવલા વરસે, વરસે અખંઃ ધારા. સન્યાસી૦

ખિના મુખ એક પળી ખોલે, ખોલે અમરત વાણી;
 સાધુ હોય તે સમજ લેના, અગમ ધરડી વાણી.
 ખિના મુખ એક તરવર ગચીયું, નહીં વાડ વહીં વેલો;
 મુર પરતાંયે ગરખ બોલ્યા, મછંદરીનો ચેતો.

સન્યાસી૦

સન્યાસી૦

ભજન.

શાધુરે હરિજન તુમ જીવેનેરે જાગી, મોરલીતો ગગનમાં જઈ વાગી૦
 પરથમ પીયાલેરે હાં, મારા મુરજીએ પાયેરે;
 પીતાં પીતાં મારી જાંતો ભાગી. મોરલીતો ગગનમાં જઈ૦
 દક્ષ દરિયામારે હાં, અખંડ દિવારે;
 જ્ઞેતાં જ્ઞેતાં મારી જ્ઞેતો જાગી. મોરલીતો ગગનમાં૦
 ઇંગળાને પિંગળારે હાં, સુક્ષ્મજ્ઞા નારી રે;
 ખાળ સ્વરૂપી બાવો બહુ છે નામી. મોરલીતો ગગનમાં જઈ૦
 બેલ્યા હરિદાસરે હાં, ખમૈયાને ચરણે રે;
 સાધુના ચરણમાં અમે મહેરો માગી. મોરલીતો ગગનમાં૦

ભજન.

મહા કરા વન મહાંય, તપીયાજી તાપે વારીરે;
 તપીએલ તપસા સાધી;
 આવારે ગમની જ્યારે, ખખરો જાણી ત્યારે;
 માયા મુમતા શીદ ત્યાગી રે, કોઈ એસા મિલે સો કાયા અમર રાખે૦
 દલ કેરી દુગધા, ભાગેરે વારીરે,
 મારા મનડાની મુમતાઓ ટાળે. કોઈ એસા મિલે સો૦
 જડી નેં જુટીએ શાન્ત ન થઈએ વારીરે, ના થઈએ દોરડે ધાગે.

નાડીઓનો વધારો કરી નજરમાં ના આવે ત્યારે દનવંતરી મયા હારી,
કાષ એસા મિલે સો.

દેવીને દેવતા, પીર પેગંબર વારીરે, સરવે મલીદો માગે;
જીવને જમણ ન્યારે લેવાને આવે ત્યારે, થર થર ધુજવા બલે બાગેરે.
કાષ એસા મિલે સો.

તખત તરવેણી તિરમાં વારીરે, અનહદ વાજાં વાગે;
મમન મંડળમાં ન્યારે જમીને જોયુ ત્યારે જળહળ જોતો બલે બાગેરે.
કાષ એસા મિલે સો.

સત ગુરુજના સાનમાં વારીરે, સંસાર અળખો લાગે;
કહે કાનડપૂરી સમજી હાલોરે, જન્મ મરણ બેયો બલે બાગેરે. કાષ,

બજન.

હિરણ્ય પડીયો વાટમાને, અંધા હરકર જંપરે;
તેજ હે પણ સુજે નહીં, કાષ પેર દર્શન થાય.
મેં જુલી રામા શહેર બતાવો સાહેબરે કબીરકા.
કયા અંધેકુ આરસી, કયા બહેરાસેં ખાત;
મિલે આપણાં દેશકુ, ત્યારે કહુ દિલ્લાં વાત. મેં જુલી રામા.
સોનુ રાખો કસી કસીને, રૂપ રાખો પાસ;
જોબનીયુતો એણીપેરે જાણે, બહેન મ ગાપુરે, મેં જુલી.
લેજી છુટયારે શહેરમાં, કસમે પડ્યો પોઝાર;
હસ દરવાજા બંધ હુવા, ત્યારે નિકળ મયો અસવાર. મેં જુલી.
ધમણુ ધણુક લેઈ રહી, હેઝણુ કરે યુગર;
કોયલા તો જુજી મયા, ત્યારે ઉડી મયો લવાર. મેં જુલી.

કાં દેવમંત્ર પુજના બીધ કાં દેવજાડી ઝીઘ;
 નહાયે પોયે હરિ ના મીલે, એતો પેલા જનમની ખોડ. મેં જુલીન
 ગ્યાની જુઝ્યા ધ્યાનીરે જુઝ્યા, ઉમર એજે જાણ;
 દાસ છવણ સંતો બીમ કર ચરણે, કેમ જુઝ્યા જાણી જોઈ. મેં જુલીન

ભજન.

સુગને કાલુ શીખવે, રથ ચડવાની રીત;
 કેસરીયા અટકે નહીં, જેને મરણ તજવાસું પ્રિતજ.
 બીજ બીજકી વક્ષ હે, બીજ ધરતી અંકુર;
 બીન પાણી કા રમ હે, ધો છવનકા મુખજ.
 અંબર ધમકે સુનમાં, મરજ પોર મબીર;
 તાકી અહે મેદાનમાં, પામેઆ કાંઈ સુરજ.
 અતમ દ્રષ્ટો હંચહે, નાચે ગનિસંચાર
 મન પાણીકો જાણે, નીચે ઢળકણ હાર.
 કબીર મરના સખકા હે, મરી જાણે ન કોઈ;
 એક ખેર એસા મરના, તો શીર જનમ ના હોપજ.

ભજન.

એરે સુંદાજાને સમરીએ રે, અહલ ફકીરી આખાદ લટક.
 નાહું ધોએ હરી ના મીલે, અહલ ફકીરી આખાદ લટક;
 નાહું ધોએ એલી માછલી રે, નુમરો કેદી અમરાપુર જામ એન લટક.
 ધ્યાન ધરે હરિ ના મીલે, અહલ ફકીરી આખાદ લટક;
 ધ્યાન ધરે એલી બગલોરે, નુમરો કેદી અમરાપુર જામ એન લટક.
 ખાખ લગાવે હરિ ના મીલે, અહલ ફકીરી આખાદ લટક;

આપ લગાવે ઝોલી ખાલકીરે, નુગરો કેદી અમરાપુર જાય એન લટકું
 જટા વધાર્યે હરિ ના મીસેરે, અદલ ફકીરી આપાદ લટકું;
 જટા વધારે ઝોલો વડનારે, નુગરો કેદી અમરાપુર જાય એન લટકું
 આપ મિરાંતી વિનતીરે, ગુરજના મરણ કમળમાં લાગ્યો મારો ચટકો;
 એરે સુંદાળાને સમરીએ રે, અદલ ફકીરી આપાદ લટકું.

ભજન.

હે દાતા ગવરિનાનંદ ગણેસને સમરેણ રે હે
 તમ સમર શંકર દેવારે વારી વારી રૂપે અખંડા ગુરજને ઝોળખે હે
 બલખમે તારો પાર ન પાયો પૃથ્વીના માલીક તમારેરે
 દાતા જમી આશમાન મુળ બંધ રચીએરે એતો ખીના થાંભલે ઠરાયોરે
 વારી વારી રૂપે અખંડા
 દાતા સુનશીખર પર એક બાળક ખેલેરે એતો બાળક રૂપે સેવાયોરે
 વારી વારી રૂપે

દાતા ભરમ ખોળને એક ભરમ હિપાયોરે હે હે
 એતો ચંદ્રમા સુરજ એક ઘેર લાવ્યા વારી વારી રૂપે
 દાતા ગગનમંડળમાં એક અટલ અખાડોરે
 ત્યાંતો દર્શન વિરલે પાયારે વારી વારી રૂપે
 દાતા સવરોના ચંત દેવી સત ખોલીઆં હે
 એતો અખંડ જ્ઞાત ગટ માંડી વારી વારી રૂપે અખંડા

ભજન.

પરમ સમર શ્રી ગુરુદેવ, ગણેસને મનાવીએ;
 સારનાકુ શીશ નમાવીએ, નામ યજ્ઞ માધ્યમે.

આલો જઈએ ગુરજના હાટે, જ્ઞાન ભુદ્ધિ લાવીએ;
 એમ રીઝેછે દિન દયાળ, પુરણ પદ પામીએ.
 વાકા સંગમાં બગડ્યા એ કુધ, વાકુ સંતો શું કરીએ;
 વામાં ચરચ નથીરે લગાર, વાકુ ઢોળી દીછએ.
 ચક્ષી મેંતો પિયાજીને સંગ, પિયાસંગ રમ રહી;
 મેંતો એસી અભાગણુ નાર અમરત ઢોળી વખ પીયા.
 દાસ મંગળ ગુણ ગાય, આય સંતો ધ્યાનમાં
 મારા સંતોનો વૈકુંઠ વાસ, અમરાપુર બન્યુમાં.

સાવળ.

જેસળ કરીલે વિચાર, માથે જમ કરેા માર, શવના જેવો છે સંસાર;
 તોળી રાણી કરેછે પોઠાર, આવોને જેસળરાય;
 પ્રેમચક્રી આપણ મળાયે, પુરાસાધ્ય હોય ત્યાં જઈ બળીએરેણ.
 આ બવ આવીએા અવતાર, માથે સત ગુર ધાર;
 જનવું ધણીને દરખાર બેડલી હિતારો ભવપાર આવોને જેસળરાય.
 ચંદા સ્વરજ વસેછે આઠાર, નવલખ તારા એની પાસ;
 પવન પાણીની સહુ લોક કરે આશ આવોને જેસળરાય.
 ગુરના ગુણનો નહીં પાર, ભક્તિ ખાંડનીછે ધાર;
 નુગરા શુ જાણે સંસાર, એનો એજે મથો અવતાર આવોને જેસળરાય.
 છીપો સમુદ્રમાં થાય, વાકી ધન્યરે કમાય;
 મોતીના મેવના વરસાય, ત્યાં તો સાચાં મોતી થાય આવોને જેસળરાય.
 મોતી એરણુ આરાય, માથે ધણુ કરેા માર;

કુટે કટકીયાં કહેવાય, સોનીને ત્યાં ખજે અખરચાય. આવોને જેસળરાય.
 ગવની મતિ ગુરુ પાસ, જેવી કરતુરીની ખાસ;
 તોળી રાણી તેજનો અંબાર, સેવકોનીજ લેવા આવે લાજ
 આવે.ને જેસળરાય.

નવલખ કાચળીયું બંધાય, તે તો મધીડા કહેવાય;
 લીરા માણેક હારે વેચાય, તે તો મુઠે મોઢા થાય આવોને જેસળરાય.
 નિત્યકડી નહાવાને જાય, કાપલા ઉજળાન થાય;
 ઘુલુકાનો ખેટો ખાપ કોને કહેવા જાય, આવઠામે એકલુ ન વેચાય.
 આવોને જેસળરાય.

દેખા દેખી કરવાને જાય, તે તો અધુરીઆ કહેવાય;
 હાથમાં દાંવો લઈ કુવે પડવા જાય, જુગની વાણી તોળા રાણી ગાય.
 આવોને જેસળરાય.

સાવળ.

કરીએ સત્યનો વિચાર, સતિઆ હોય નરને નાર;
 સત્યે ચાલેછે સંસાર, સત્યે મેધ વરસે ધાર; આવોને આતમરાય.
 આપણુ જ્ઞાન સાંભળીએ, એવી પ્રેમની તો રૂડી રીત પાળીયેછ.
 ખમણા હંસ જેવો, નિત્ય નિર જોવા જાય;
 જમને ઉજી એક પાળ, ચિતમાં માછલાં મ્હાય આવોને આતમરાય.
 પીતળ પીગુતો દેખાય, ન્યારે સોની પાસે જાય;
 એતા અમિમાં તપાય, ત્યારે તેની કીમત થાય આવોને આતમરાય.
 મોતી હીણા કહેવાય, એનું નીર ઉતરી જાય;
 જામે કદીના સંધરાય, એનું મુલતે શું થાય આવોને આતમરાય.

કીરાં જવેરી પાસે જાય, ત્યારે જોરણમાં હોમાય;
 ખમસે ધણુ ફેરા ધાય, ત્યારે મુલથી વેચાય. આવોને આતમરાય.
 ત્યારે સભાઓ ભરાય, સાચા સંત બેગા ધાય;
 સંતની જાયા તો દેખાય, ત્યારે ભક્ત કહેવાય આવોને આતમરાય.
 યુગની ગમ્મવિના માય, એતો મૂરખ કહેવાય;
 એનો મોક્ષ નવ થાય, નુમરા નરક જાય. આવોને આતમરાય.
 પ્રેમનો પાટ તો મંડાય, જસની જ્યોત ત્યાં પ્રમટાય;
 મનની મોડવાં રચાય, દીલ સુદ્ધ દાનતો દેવાય આવોને આતમરાય.
 ગંભીર સ્વમુદ્રમાં જાય, ત્યારે એક રૂપ ધાય;
 તેમાં નરને નાર નહાય, તેનો મોટો મહીમાય. આવોને આતમરાય.
 આસન પદમ તો ખંધાય, સેદમ જાય તો જખાય;
 ત્યારે સિદ્ધ કારજ થાય, ત્રિકુટી દાન દેવાય. આવોને આતમરાય.
 દુઃખ તરન મટી જાય, આતમ રૂપ તો ઓળખાય;
 ત્યાં તો જીવનો શીવ થાય, એની શુભ ગણુપત માય આવોને આતમ.

સાવળ.

બહો બહો મેવાડ પહોનાં રાણો રાય કુબો
 કુંભસડાના સનીખારે, હરીજન હેતે મર્યારીજી.
 ઓતરા ખંડમાંથી ચારણુ આવ્યોરે હાં;
 આવ્યો આવ્યોરે, કુંભ તારા મહોલરે બહો બહો મેવાડ પહોનાં.
 રૂપ મામે તો ગઢવા સોનુરે અપાવુરે હાં
 અને આપુ આપુ ગરથને બંડાર બહો બહો મેવાડ પહોનાં.
 સોનુ રૂપરે મારે અતિ ધણુરે હાં

હું માથુ કુંભા તારી રાંછીરે	બલો બલો મેવાડ ધડનો.
અસત બોલું તો મારુ સત હારે હાં	
અને સુન સુની મહેલ તમારારે	બલો બલો મેવાડ ધડનો.
સાંજ પડી સતિએ દિવડીઆ અજવાળ્યારે હાં	
મહેલે આવ્યો ગઢવી ચારણુરે	બલો બલો મેવાડ ધડનો.
હસ્તાં પ્રસ્તાં મઢવી વેણુ લાવ્યોરે હાં	
અને જ્યારે જીવે કુંભો રાજીરે	બલો બલો મેવાડ ધડનો.
સવર પડીને ચારણુ આવ્યોરે હાં	
સુતા માલાને જગાડ્યોરે	બલો બલો મેવાડ ધડનો.
કરજોડી મઢવી પાય લાવ્યોરે હાં	
સાચો સાચો ધરમ તમારોરે	બલો બલો મેવાડ ધડનો.
માલ દેવની કુંવરી સતિ સિલાવતી બોલ્યોરે હાં	
મારા હરિજનનો અમરપરમાં વાસરે	બલો બલો મેવાડ ધડનો.

સાવળ.

જેસળ પીર તારા દલડાની દુશ્મનઓ મેલ જાડેજા છ.	
જેસળ પીર તારા મનડાની મુમતાઓ મેલ જાડેજા છ.	
આપણુ એકરે ચીતે દરિને સમરીએ હે હે છ.	
આપણુ એકરે મને દરિને સમરીએ હે હે છ.	
જેસળ પીરજી તમેરે હીરો હંમેલાલ	જાડેજા છ. (૨) :
આપણુ એકરે હાથમાં પાપાલીયા હે હે છ.	જેસળ પીરજી
જેસળ પીરજી તમેરે અપોને હંમે કળ	જાડેજા છ.
આપણુ એકરે આગમાં પાપાલીયા હે હે છ.	જેસળ પીરજી.

જેસળ પીરજી તમે ચોખા હમે દાળ
 આપણ એકરે વાસણમાં ચોરાવીયા હે હે જી
 જેસળ પીરજી તમેરે સરોવર હમે પાળ
 આપણ એકરે સરોવરનાં દોદોતરવરાં હે હે જી
 બોલ્યા બોલ્યા બેમલીઆ કાટવાળ
 તોળા રાણીએ હરખે ગાયો હરિને કુલણો હે હે જી
 જાડેન જી.
 જેસળ પીરજી.
 જાડેન જી.
 જેસળ પીરજી.
 જાડેન જી.
 સાવળ.

પાપ તાર પરકસ જાડેન ધરમ તારો સંભાળ
 તારી બેડલીને જીડવા નહી દેઉં આડેના રે તોરણ કહે છે.
 કરીએલ વિકરમ પાપ તેજારે રાણી મેં કરીએલ વિકરમ પાપ
 મારાં અનુભવ આડાં આવશે તોળાંદે એમ જેસળ કહે છે. પાપ તાર૦
 હર હેર્યાં લખ ચાર તોળાં રાણી હરણી હેર્યાં લખ ચાર
 બાણું લખ મોરલા મારીયા તોળાંદે એમ જેસળ કહે છે પાપ તાર૦
 હુટી કુંવારાની જાન તોળારાણી હુટી કુંવારાની જાન
 મેટળખમાં મારીયાં તોળાંદે જેસળ કહે છે. પાપ તાર પરકસ૦
 તોડી સરોવર પાળ તોળારાણી તોડી સરોવર પાળ
 જાનના જીવડાં મારીયાં તોળાંદે જેસળ કહે છે પાપ તાર૦
 તોડી વડલીઆ ડાળ તોળારાણી તોડી વડલીઆ ડાળ
 નવ લખ ગાયો મારીયો તોળાંદે જેસળ કહે છે પાપ તાર૦
 જેટલા માથાના વાળ તોળારાણી જેટલા માથાના વાળ
 એટલા ગુન્હા મેં કર્યા તોળાંદે જેસળ કહે છે. પાપ તાર૦
 બોલ્યાં જેમળ ઘેર નાર તોળાં રાણી બોલ્યાં જેસળ ઘેર નાર;
 મારા સંત અમરાપુર મહાત્મજો તોળાંદે જેસળ કહે છે. પાપ તાર૦

સાવળ.

હાલો મન મેરા હે હે છ આપણુ દેસલડે જાપણે
 બિમલ કાપડીયાનાં ફરન કરીયે હાલો મન મેરા હે હે છ
 લીનો ખલપો હે હે છ માથે મુમટ બીરાનો
 અનહદ વાજાં વાગે રામા પીરનાં વાગે હાલો મન મેરા હે હે છ
 કાળો કાળો કુપજ હે હે છ બેઠી બને છે માળા
 મહેર કરારે બાચ વડલા વાળા હાલો મન મેરા હે હે છ
 કચરે ધરતિમા હે હે છ રૂઠો મેજો ભરાસે
 એર મેજામાં બાલમ દુનિયાં જાસે હાલો મન મેરા હે હે છ
 ગંમાને જુમનાં હે હે છ સતિયો નહાવાને જાસે
 નહાવાને જાસે એનાં પ્રાપ્તિ જાસે હાલો મન મેરા હે હે છ
 આપણુ દેસલડે જાપણે બિમલ કાપડીયાનાં ફરન કરીયે હાલો મન.

છાપો.

અશાપ્રિયો મેધ જમતમાં સૌકો જાણે
 પાણી પડીયો કાળ જમતમાં કોઈ નવ જાણે
 મેલી મોઘા મુઠ વેગ પડતું બાગે,
 કનક પાટી જર જેમ અંધારે દાઢે
 વઘુ. વર. મોઘસો, વહેર, એટલી ચીજો આપણુ જાણીયે,
 કાળો મુનોલાલ કહે સત માનજો, નીપજ્યા પુઠ વખાણીયે,

છાપો.

પરનારીમું પ્રિત તેને નિંદ્રા નવ આવે
 પરનારીમું પ્રિત તેને બેઝન નવ આવે

પરનારીસું પ્રિત તેના અંધારે ઠહ્યા
 પરનારીસું પ્રિત તેના નવ મહબ્બ રહ્યા
 પરનારી પાપનું મૂળ છે પર જસ બોલે આપડા
 કવી યુનીલાલ કહે સત માનજો તે જોતેર જાળે જાપડા
 છાપો.

વાળો લસણનો છોડ વાડ ચંદનની કીચી
 કમારો બર્બો કપૂર ખાતર કરતુરી દીચી
 પહેરે આછા ચીર રામ રાજની રાણી
 જેમ ઘડુલો કાચ પાપ મંગાજળ પાણી
 જેમ જેમ સાચે છોડ વાસના અઢકી વધે
 કવી યુનીલાલ કહે સત માનજો જન વિના ભાત કહા નવ પડે
 છાપો.

સુરાને દાતાર તેને નમ્બન કરી ચાપ્યો
 કુમ સતિ હીલુ તેને ધણે દ્રવ્યજ આપ્યો
 ચંચળ તરીયા નાર તેને વર મુરખ લાપ્યો
 ચોદ વિદ્યા ગુચ્છ જાણુ તેની કાટે પથ્થર બાપ્યો
 તરવર પુલ તુખડ દીસ સેબક પુઝને કારણે
 કવી યુનીલાલ કહે સત માનજો જો જુલે ધન્ય નાથ ભરતાણે
 ભજન.

કેમ કવી સતમુર સમરીએ, ને કેનાં લીજે નાથ;
 કેવારે તેમને બાળીએરે, સંતો કેવો છે આતમરામ.

સાંસ, ઉઠાંસે સમરીએને, અપીનાસી લીજે નામઃ
 નુરત સુરત કરીને નિરખીએરે, ઘડોઘટ આતમરામ. સંતો ભેદ૦
 કયાથી આવ્યા ક્યાં જાઓ છો, ક્યાં તમારાંરે વાસા;
 દીક કરીને અમને ઠેકાણા ખતાવો, ક્યાં છે તમારા ગામા. સંતો
 કેમ કરી અમહી આયે દુરથી, અમરાપુર મેરા વાસા;
 સુરતા ચડી છે આસમાનમાં, બમર અમારાં છે ધામા. સંતો ભેદ૦
 કેમ કરી વિગળી કરે અમુકા, ક્યાંથી જ્યોતિ જાગે;
 ક્યાં સતચરણની નોખત વાગે, તખત તે કોણુ બિરાજે સંતો ભેદ૦
 કોણુ શબ્દકી ધુન લગાઈ, કોણુ નામ નીરધાર,
 પુછે ખેમદાસકુ સ્વીરામ શું, તમે મહાંઈ યોગી છો કે બહાર. સંતો
 સત શબ્દકી ધુન લગાઈ, હીરદે નાંમ નીરધાર;
 કહે સ્વીદાસ સંતો ભાંણુ પરતાપી, યોગ સોગસે અમારા. સંતો

ભજન.

અકળ કળામાં ખેલેરે નર ગ્યાની (૨)	
આ કાયામાં દસ દરવાજા,	અકળ કળામાં ખેલેરે નરગ્યાની૦
સુનમેં તખત મારો સંચેરે.	
જાગ્રત સુપત સુસુપતી સુરીયા	
વાંકી ધરદી બલીહારી.	અકળ કળામાં ખેલેરે૦
સ્વી, સરી અલકામ મેન જાણું,	
મેલી ઉગ્ગલા ચાત્રે અધેરા અધેરા.	અકળ કળામાં ખેલેરે૦
આરે કાયામાં પચીસ પરકડીઓ,	
ખોલવણુ વાળો છેરે ન્યારો.	અકળ કળામાં ખેલેરે૦

સેવાંદાસ ચરણે ગંગારામ ખેલે,

અંતર પડદારે ખેલો.

અકળ કળામાં ખેલેરે નરગ્યાની,

લજન.

અંગલા ખુબ બન્યારે, અસમેર જેના ન્યારા ન્યારા ખેલ

પાંચ પચિસ માંહી પાતર નાચે, પાળાનો નથી પાર;

ઝોઈ જરૂપે મારો રયામ ખિરાજે, રંગ ચડ્યો છે અજબ અંગલા.

તણુ ગુણુકા ગારા બનાયા, પાંચ તત્વની ઈંટ;

ચાણુનારો તેનો ન્યારો ન્યારો, જરૂખા મેડ્યા ખે ચાર અંગલા.

નવસે નાડો ને બેંતેર કોઠા, બારીએનો નથી પાર;

મનને પવન ખેરે ધૂળ ફૂકે, કહેત ગંગાગદાસ.

અંગલા.

લજન.

રણુજી રણુજી રાખરે રણુકે, અચળ અજબ અમર દીવા.

ઝોહંગ સોહંગ ઉલટ ઝડ લાગી, સોઈ સમરણ સાધન સેવા;

પાંચ તે નહી સમજ સંભાળો, તનમાં મન અંતર ગાળ્યા.

એઘાટ ઘાટ એઘાંગ્યારે, બંકનાળ રસ કેમ વાળ્યા;

ગ્યાની આતમરામ સુણો, ગ્યાની જન હંસના ટોળા નહીં હારે.

માન સરોવર હંસારે ખેઠા, બગનાં ટોળાં રહ્યા બારે;

હંસ ગતિને બગલા ઘૂંબણે, એનું મન મછીઓ મોહ કેમ બળે.

નાખીરે નાસીકા નેણામાં નરખો, સોઈ સાંસામાં મારા સંત રહે છે;

જ્યાં ધરૂકી વાત જોગેશ્વર જે ગવા તે એમ કહે છે.

સંતપુરણ કે મળ્યા સન્યાસી, બવસાગરમાં તાર લીયા;

બારથી રહેવાને ગુરૂ મનોહર મળીયા, આપ સરીખા આપ કીયા;

ભજન.

મુજ મત જુમે બંદા, મેતો તેરી પાસ હું,
 નહીં જમનામાં નહીં ગંભામાં, નહીં કાસી કેલાસમાં. મુજ મત જુમે બંદા
 નહીં મંદીરમાં નહીં મસીદમાં, નહીં તકીયા મેદાનમાં.

મને ક્યાં તું હુંડે બંદા.

નહીં મેં બકવા નહીં મેં ચકવા, નહીં મેં છુરીના મ્યાનમ;
 ઠહેત કમિરા સુનો બાઇ સાધુ, મેં સાસમેં સાસમેં

મને ક્યાં તું હુંડે બંદા

ભજન.

ભેદ ધ્રુવનો ખતાવે સુરદાતા
 મુરખ સમજ્યા વિના ધણું ધાતા ધાતારે સુરદાતા.
 આખર અખરા અતિતકુ બણે.
 આતમા ચિને તો મત નવ તાણે, તે તો પુરસ પ્રકરતી પરમાણે. સુરદાતા
 પાંચ તાવતું થુન, તે તો સમજ્યા વિના ધુળ;
 તેનું નીકળે નકા સુગ, ખાપુ સમજીને ધ્રુવ જઇ નાતા. સુરદાતા
 તમે ગુણ થકી યયું આકાશ, પવનમાં તે કેરો વાસ;
 જળમાં તેજનો વાસ, ખાપુ સમજીને ધ્રુવ જઇ નાતા. સુરદાતા
 રત્ને ગુણ થકી દસ ઈંદ્રી લીજે, તેના જુજવા પવેક સંતો કીજે,
 રંમ. રંપ, રંપસી, રંસ, રંધ, ખાપુ સમજીને ધ્રુવ જઇ નાતા સુરદાતા
 સંતોગુણ થકી અતઃકગ્લ કીજે, તેના જુજવા પવેક સંતો કીજે
 મન, હૃદિ, વિદિ, બદંકગ, ખાપુ સમજીને ધ્રુવ જઇ નાતા.
 એવિસ તત તું થુન, તે તો સમજ્યા વિના ધુળ
 ખાપુ સમજીને ધ્રુવ જઇ નાતા, ભેદ ધ્રુવનો ખતાવે સુરદાતા.

ભજન.

રવી સાહેબે રમતાં દીણે બાવેરે, ઉ જીણેરે ઝીણેરે
 બાવેરે બાવેરે આપે સફેદી, સફેદરમધી પલુ સારેરે બાવેરે ઉ જીણેરે
 એ પખીડાને ચાંચ પાંખ નહીં, નાહ છુંદસે એ ન્યારેરે બાવેરે ઉ
 આપેરે બાવેરે આપે સમમ્મ, ખાળક રૂપે સિવાયે બેઠેરે બાવેરે ઉ
 કુચર પોદડયા જેના પાશ્વરીયામાં, તેજમાં તાળાં બેઠીરે બાવેરે ઉ
 આમળ છાંયેરે પાછળ છાંયે, ઐતો છાંયા છે તમારેરે બાવેરે ઉ
 છાંયામાં મારો પછી છુપાઇ રહ્યો છે, સતત્કર છે છાંયા પારેરે બાવેરે ઉ
 હશે રવી સાહેબ સત્ત બાંધુ પંસ્તાપે, ખાખ અક્ષર બોલે પારે
 બાવેરે ઉ જીણેરે ઉ જીણેરે

ભજન.

અલિહાસ રસિયા મિરધારી, સુંદીર સ્થામ હો તણ અમને;	
મજુરાના વાસી આવા ન ખતીએણ.	
જ્યેષ્ઠી આમળીએ બહાને, મોર્વધન ભોળેરે;	
અમર રમ દોડ્યો—	સુંદીર સ્થામ.
સાંસલડી વમાડી બહાને, બહુકાગ વાગે;	
લાગ્યો મુને મોહ તારે—	સુંદીર સ્થામ.
જુરારતે વનમાં વાલે, રાસ રચ્યો છે;	
સોળસે ગોપીમાં મિરધારી—	સુંદીર સ્થામ.
જુલાર રૂપી વહાલા, સામર ભર્યો ર;	
ખાંચ મહો હવે મારી—	સુંદીર સ્થામ.

નહીને! કહિ વાલા, ખાવને દોડે;

અક્ષયવી દેહે મુને ભારી—

મુદિર સ્વામી

ખાઈ ખીર! કહેછે પ્રભુ, ગીરધરના સુખ.

મરણ કમળ ખસિહારી—

મુદિર સ્વામી

સાખીઓ

અસની અક્ષતા મક મયા, નમર સ્થા નવ કાચ;

મિચમે ડેરા ગિર મયા, કયા સુરજીવ દોચ.

કબિર હમ વસી હિન દેશક, જ્યાં જાત વસ્યુ કળ નહી;

કબ્દ મિલાવા હો રહ્યા પશુ દેહ મિલાવા નહી;

અંતરમની શરે વાત, જે કાઈ જાણે દેક;

કયા દેક જે બજબ કરે તો, અંતર પટમાં એક.

પ્રભુ સીનાકા નમર બન્યા, પારસમણ્ડી પોળ;

પ્રભુસો હરિની બકિત વિના, જમ કરા ધમરોળ.

કબિર કહે હમ હવા તબ હરિ નહી, હરિ હે તબ હમ નહી;

અવે અંધારા મિટાયા, દિપક દેખા ધટ માં.

ગંગત મંડળના જોખમાં, નર પોઢ્યો નિરાધાર;

પશુ જથ્થા જેની સેવા કરે, રામ, કબિર, રાખંધાર.

કબિર કબિર કયા કરે, ખાતે આપ સગિર;

પાંચે છોદિ વશ કરો, આપે હાથ કબિર.	૧૪
ઠગી કમાન કબિરતણી, પડીહે મેવાનમાંલ;	
સુરા હોય સો ખેચ લે, નહીં અપરઘ સમજ;	૮
રણકારમાં અણકાર હે, અણકારમેં જોતી;	
એ જોતીમાં મહા સુન હે, મહા સુનમેં મોતી	૯
કબિર એસ્ય કાન મિલા, પટમાં અલખ લખાવા;	
ખિના ખતિ ખિના તેલસેં, જલતી જોત હેખાયા.	૧૦
જોકે જોડે બંધ નહી, સરમ નહી મન મહાંય;	
તારક સંત ના ચાલીએ, છોડ ચડે વન મહોંય	૧૧
પર પન પથર જાણીએ, પર સિ માત સમાન;	
હેત કરી હરિ ના મિલે, તો વુળસીદાસ જમાન.	૧૨
દોર પડંતાં મનુખ્ય ધડયો, શુલ્યો શીંગને પૂંછ;	
વુળસી હરિકે બજન વિના, ધિક ડાઠી ધિક મૂઠ.	૧૩
બમત ખિજ પહટે નહી, જો જુમ જાય અનંત;	
ઉચ નિચ પેર અવતરે, આખર સંતના સંત	૧૪
ખાહરે ખીતર હરિ ખડા, ફુનિયાં ન જાણે ભેદ;	
કવિ પડિતકું મમ નહીં, થાકે બાપડે વેદ.	૧૫
નામે પ્રાચિત પરજળે, નામે છોડે રામ;	
નામ સમોવડ કો નહી, તપ તિરથને જોમ.	૧૬
આધી આખિ સિર કટે, આખી કહાં સમાય;	
ચતિ એક ઉતરે પટમાં, અમર લોક લેખાય.	૧૭
કોઠી મંદ્રકી શિતળતા અર, કોઠી સૂરજકો તેજ;	
કોઠી સોના પુરપકી, અમરપુરકી સ્થેજ.	૧૮

કુલસી આ ધંસારમાં, બાલ બાલકે લોક;	
સખસે હીલ મોલ ચાલીએ; નદી નાન સંજોગ.	૧૯
પરથમ નમુ ગુરુદેવને જોણુ આપ્યું નિજ જ્ઞાન;	
જ્ઞાને ગોવિંદ યોગપ્યા, યજ્ઞું દેહા અગ્નિમાન.	૨૦
ચવરી તારા પુત્રને, મધુરા સમરે મોર;	
હાડે ધાડણુને વાણીઆ, રાતે સમરે ચોર.	૨૧
કવિરઝ ધર ચોકમાં, ગળકટોકી પાસ	
કહે સો નર ભોજવે, કુણુ બેટા કુણુ બાપ.	૨૨
દેખાતા પમ ઉજળા, મનમાં મેલ: બાઈ;	
આંખા મીચી મુતી બરો, માછલી ગટકાઈ.	૨૩
મૂંઝાં મન મમતા કરે; હું રણુ સખ ખાય;	
લકા કટમાં જીવડો, તેને પાણી કુણુ પાય.	૨૪
યમેરે કહુ કે રામદે, હિરો કહુ કે લાલ;	
જેને રામદે બેટિઆ, તે નર ચદગયા ન્યાલ.	૨૫
રંગ હીસે રંગ હપજે સખ રંગ દેખા એક;	
કોન રંગહે જીવકા, તારક કરહુ વિવેક.	૨૬
જ્યેષ્ઠ રૂપી જીવહે, શબ્દ સોહાગ્ય શ્વેત;	
જર્દ પુદ જલકુ કહી, કહે કવિર કાઈ દેખ,	૨૭
શબ્દ હમારા આદિકા, પલ પલ કરહુ માદી;	
અંત ક્ષેત્રી માંહલી, ઉપરકી સખ ખાદી.	૨૮
શબ્દ હમારા પ્રમ શબ્દકા, સુનિ મત જહુ સર;	
જો આહો નિજ તત્વકા, શબ્દકે લેહુ પરખ.	૨૯

સુરનર મુનિ પતિ પીર ઓળીયા, જનર પાયા તીને જાતમ
 કબિર હોં ચમેકી સાકર, ક્યા કર કરેખ ખાના. ૩૦
 કબિરની માએ કબિર જનમીયા, કહુ ન ખયા સુખ;
 એકે હાલે કબિર ફર્યા, તે પાને પાને દુઃખ. ૩૧
 શબ્દ શબ્દને અંતરે, સાર શબ્દનો છે તે
 કહે કબિર જ્યાં સાર નહી, ધીક જીવત તે. ૩૨
 શબ્દે માયાં ગિર પડા, શબ્દે હોડયાં રાજ;
 નિજ નિજ શબ્દે વિવેકીયા, તિનકા સરીગયા કાજ. ૩૩
 બૂખેકો કહુ દિજીએ, યથા ચક્રિ જો હોમ;
 તા ઉપર ચિત્ત મચન, લખો આતમા સોય. ૩૪
 જોગી, જંગમ, ચેવહા, સન્યાસી, દરવેલ;
 છડા કીજીએ વિપ્ર તેને, નહી મિનને મેખ. ૩૫
 અકાળ મૃત્યુ હરણું, સરજન્યા હખીના અમ;
 વિષ્ણુ પાદકા પિત્તા, શિરસા ધારી એમ હમ. ૩૬
 સ્મરણુ છટી પ્રેમકી, હીરદમની ચેર;
 ક્યા કંચન હોતહો, વા બુદ્ધકે જોર. ૩૭
 શીળ ગ્રહે સંતોસ ગ્રહે, હ્યા હોય બળવંત;
 સખપર દ્રષ્ટી સમ રખે, વાઘા નામ મહંત. ૩૮
 ચલના બસા ન કોસકા, દુહીતા બસી ન એક;
 મંગના બસા ન બાપકા, પ્રભુ રાખે જો રેક. ૩૯
 હ્યા મુક્તકી કોટકી, શીળ સંતોસી જાણુ;
 તાકે બિય બિય બિચાર જ્યુ; જ્યુ આકાસી બાણુ. ૪૦
 હ્યા, દાનને દોનતા, એ હસ્તિનની રીત;

- જીમરણ, ખંડમી, મેસ, એ સંતોષી રીત. ૪૧
- કર્મ ચંદન ક્યાં મહાબામરી, ક્યાં સ્વાકેર ક્યાં નીર;
જેમ જેમ પડે વિપત્તી, તમ તમ સહે સરિર. ૪૨
- અનેક અવતાર ઇનસેં દુષ્, ન્યુ અમનીસેં દીપ;
ઇનસેં હિપજે ઇનસેં જામે, પશુ પુરુષ સહ અલીપ. ૪૩
- પંચ તત્ત્વકા પુતળા, મુક્તિ રચી મેં કીધ;
મેં તોહી પ્રજા પંડીતા, સખદ મડો કે છવ. ૪૪
- પંચ તત્ત્વકા પુતળા, પરિયા મનુષાવતાર;
એક ક્ષાકે બિહુરે, બિહલ હોત સખ ગુર. ૪૫
- નહી મેર નહી મેહની, નહોત્ય પરણી આમ;
આદોને સુખ દેનુ નહોતા, તેરી પશ્ચી મારો આપો આપ ૪૬
- પિરને પોકારે મુની માલયી, સતી તારો ધર્મ સંભાળ;
પોતાના પુન્ય વિના પાર નહી, હર વિન્ય મુક્તિ નવધાર. ૪૭
- બલ્ક કાટે સોહી સદ ગુર, શ્રીટે છવનડી આશ;
અખ પસવાજી ગતહે, આમે બપા કબિરકાસ. ૪૮
- મ્હેજ મીલા સો દુષ બરાબાર, મંમસીયા સો પાણી;
બિંચણીયા સો રકન બરાબર, બોલ્યા કબિર વાણી. ૪૯
- લીંછી હોળે લીંછી, એની સીતળ હોળે છાંપ;
બંધવ હોળે બોલણા, તોય પોતાની ખાંપ. ૫૦
- દુષ દાંઠણ દાંઠણ, જમનું દાંઠણ નાર;
આપનું દાંઠણ બેટડો પરનું દાંઠણ નાર. ૫૧
- બજા વિન્ય ગુરે પધણી, બંધવ વિના ગુરે બ્હેન;
પુત્ર વિના ગુરે માવડી, મંદ્ર વિનાની રેન. ૫૨

- ૪૨ નમ્યુ તો બધે નમ્યુ, વળી તું ક્યાં નમ્યો ધરતી ભેળ; ૫૩
 ધરમાંથી કષીતર ઉઠયા, તેને જનમોજનમના ભેળ. ૫૪
 ફેલાઈ હું જી ચારઆ, તેણી નહીં જાય, ૫૫
 હાથ ખાણ ત્યાં કહ્યું નહીં, નહીં મુખજ નહીં જાય. ૫૬
 નારી કહીએ બેની કુ, છવ સખના તાર માયા; ૫૭
 નારી કહીએ અચી કુ, બેલી સહજ જગ વાયા. ૫૮
 નારી એક પ્રથમ કુષ જાય, છુત્તે પડીત રાતી; ૫૯
 પાછળ ફેરી મમ એક નીકરી, ચકુ હીસ પાતી પાતી. ૬૦
 સમ નામ જન્યો નહીં, હરમું કીયો ન હેત; ૬૧
 જનુની ખીચારી ક્યા કરે, પથ્થર પડીયા પેટ. ૬૨
 પથ્થર પથ્થર ફેર હે, નાના મોટી જોડ; ૬૩
 એક પથ્થર ચંદન ચડે, દુસરા લાખ કરોડ. ૬૪
 જીવ નહીં આદર નહીં, નહીં નેનનમે નેહ; ૬૫
 તાકે વાં મત જાણએ, જો કચન વરસે મેહ. ૬૬
 જનુની જન્મુ તો તથુ જજુ, ઘાતા, ભડાયા, કે સુર; ૬૭
 નહીંતો રહેજે વાંજણી, મત મુમાવીસ તુર. ૬૮
 નહીં સજ્જારા નહીં અજ્જારા, નહીં કપ્પીરકો વાજી; ૬૯
 આઠ નર શીરે એકલા, તેની સંત જતાવો નીસાની. ૭૦
 સહુએતો સાખી જોડી, બાપુ મેં જોડ્યો મોટો સાખી; ૭૧
 મવારને ખાંચીકર્મા ખાંચી તો, એ આખોને આખી; ૭૨
 તુલસી હાથ મરીજાઈ, કહ્યું ન ખાણી જાય; ૭૩
 મુખ ટોર કે માથે એક ભરમ હો જાય. ૭૪
 ક્યા કહ્યું કપ્પી આજની, કાંઈ ખતે હો તાય; ૭૫

તુલસી મુસ્તક જાળ નયે, પ્રભુ પનુસ બાણ લો હાથ.
 તુલસી તુલસી ક્યા કરો, તુલસી વનકા ધાસ;
 કપા ભાઈ રધુનાથજી, તે હો બચે તુલસી ઘસ.
 સાગરમાં એક શહેર વસતરે, મળી પાવા સેઈ;
 એમમ્મી તરવર ચડી, છુત્તેરિન્દા કેમ.
 હું બતો તો મેલમ, લોક વેલ કે સાથ;
 પેંડે મે સત ઠર મળ્યા દિવક દેના હાથ
 બદલા પુછે આકરકુ, એક વાત પડી બની;
 એરણ હથેડો, સાંજુતી, ત્રણમાં પહેડી કાને ધડો
 હરે ઘોડા ઘિર સાંકડા, શેષ નાગ પસાણુ;
 ચંદ્ર સુરજ બેપેમડે, એ તો ચડનારી ચતુર સુખણુ
 સંખ જોગન ગુર વધે, સુરતા દીપા પઠક;
 તોમી તો આરવાર હે, ખીન આવે ખીન જોષ.

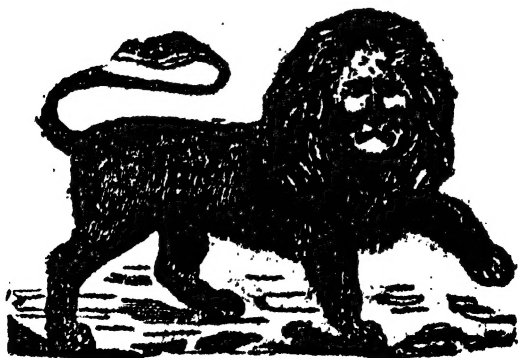
૧૩

૧૪

૧૫

૧૬

૧૭

આ પુસ્તકનું અરથ જતાં વધેલાં નાણાં ધર્માદા
ખાતે આપવામાં આવશે.

સર્વે શોખીનાને સુચના.

આ ભજનાવળીનો બીજો ભાગ હવે પછી થોડા
દીવસમાં બહાર પાડવામાં આવશે માટે જેમને
ગ્રાહક થવાની ઇચ્છા હોય તેમણે અમને નીચેને
સરનામે પત્રદ્વારાએ ખબર આપવી અગર ફળરૂ
મળી ખબર આપવી. જેમના તરફથી ચોપડી
બહાર પડતા અગાઉ ખબર મળશે તેમને અગા-
ઉથી ગ્રાહક થયેલા સમજી રૂ. ૦-૩-૦ લેવામાં
આવશે. અને પાછળથી ગ્રાહક થનાર પાસેથી
રૂ. ૦-૫-૦ લેવામાં આવશે.

પા. નાગરભાઈ ગોવીંદભાઈ

ટે. કાકરખાડ.

મુ. નડીઆદ

પુસ્તક મળવાનું ઠેકાણું.

પા. ભાઈલાલ મોતીભાઈ અ. પા. છોટાલાલ મોતીભાઈ

મુ. નડીઆદ

ટે. કાકરખાડ ખારીદરવાજામાં

જગતલાલ મોતીલાલ દેસાઈ મુ. દહેગમ ઠે. સુતસર કાંડ મ.

